

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/42/2012
Identifikačné číslo spisu:	1010201289
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1010201289.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mýtna 1, Bratislava, zastúpený AK Procházka & partners, spol. s r.o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Búdková 4, proti žalovanému: Rada pre vysielanie a retransmisiu Slovenskej republiky, Dobrovičova č. 8, Bratislava, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 258/2010-45 zo dňa 2. mája 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 258/2010-45 zo dňa 2. mája 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. RL/27/2012 zo dňa 27. apríla 2010 r u š í a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 132 € do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária Procházka & Partners, spol. s r.o.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 258/2010-45 zo dňa 2. mája 2012 bola podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietnutá žaloba žalobcu voči rozhodnutiu žalovaného č. RL/27/2010 zo dňa 27. apríla 2010, ktorým žalovaný ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodol, že účastník správneho konania č. 92-PLO/O-1546/2010 Rozhlas a televízia Slovenska porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 10. januára 2010 o cca 11.55 hod odvysielal program O 5 minút 12, v ktorom došlo k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti za čo mu uložil podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu - upozornenie na porušenie zákona.

Krajský súd dospel k záveru, že úlohou moderátora je jeho intervencia do diskusie, ktorá má vytvárať názorový protipól, oponentúru voči politickým názorom vyjadreným hosťami programu. Ako vyplýva z

prepisu obsahu relácie oponentúra moderátora k názorom diskutujúcich hostí bola nízka, jeho výstupy sa obmedzili zväčša na kladenie krátkych otázok, na ktoré následne na podstatne väčšej ploche odpovedali jednotliví hostia. Súd súhlasil so žalovaným, že moderátor dostatočne nespomínal stanoviská a argumenty v programe neprítomnej opozície a vyjadrenia hostí tak ostali bez primeranej reakcie a primerane vyslovenej kritiky. Skutočnosť, že v programe neodznili iné názory k jednotlivým témam, ktoré mohol prezentovať moderátor, viedla k tomu, že program miestami stratil charakter politickej diskusie na aktuálne témy a nadobudol charakter prezentácie. Preto súd dospel k záveru, že žalovaný postupoval v intenciách povolenej správnej úvahy, zistený skutkový stav po právnej stránke správne posúdil a vydané rozhodnutie náležite a logicky zdôvodnil a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a zároveň žalobcovi podľa § 250 k ods. 1 OSP nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie z dôvodu, že v konaní sa vyskytla iná vada podľa § 205 ods. 2 písm. b/ OSP spočívajúca v nepreskúmateľnosti a nezrozumiteľnosti výroku rozhodnutia spočívajúce v neúplnom vymedzení skutkovej vety rozhodnutia poukazujúc na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/200/2010 z 8. októbra 2010, resp. 2Sž/7/2010 z 18. mája 2011. Podľa žalobcu skutková veta neobsahuje ani vymedzenie vysielacieho okruhu, na ktorom malo dôjsť k odvysielaniu predmetného programu.

Ďalej namietal nesprávne právne posúdenie súdom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP domnievajúc sa, že zákonným požiadavkám uvedeným v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. učinil zadosť. Krajským súdom vytykaný nedostatok spočívajúci v tom, že sa moderátor dostatočne nechopil svojej povinnosti vyvažovať postoje hostí prítomných v programe považuje žalobca za nesprávnu nakoľko moderátor oponoval vyjadreniam hostí a podľa jeho názoru adekvátne a so zreteľom na živé vysielanie predmetného programu aj reagoval. Žalobca považuje za svojvoľný výklad ust. § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z., ktorý podrobuje žalobcu povinnostiam zabezpečiť vedenie diskusie podľa predstáv Rady s ktorými sa prvostupňový súd stotožnil, hoci podľa prepisu skutkového stavu je zrejmé, že moderátor reagoval na vyjadrenia a postoje hostí a vyvažoval ich, a že rade vadí, že tak nerobil dostatočne. Žalobca by akceptoval názor krajského súdu v súvislosti s vedením diskusie v prípade, ak by moderátor nevyvažoval postoje hostí vôbec. Nemôže však tieto závery akceptovať v situácii, kedy si moderátor tieto povinnosti plnil, čo však nemožno jasne určiť z rozhodnutia žalovaného, pričom toto vytvára dojem, že rozhodnutie Rady je svojvoľné a znemožňuje predvídateľnosť výkladu ust. § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. do budúcnosti. Podľa žalobu v danom prípade má žalobca právo pri danom druhu sankcie zákonný nárok na takýto návod v odôvodnení rozhodnutia Rady pričom poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/27/2002. Zároveň poukázal žalobca na skutočnosť, že názorová oponentúra nebola vytváraná iba moderátorom, ale aj odvysielaním príspevkov, ktoré odznili na začiatku relácie (V. R., D. S.) a približne v strede programu (D. S. a protestujúci vodič) a v neposlednom rade súčasťou programu bolo aj vyjadrenie politológa R. F..

Na základe vyššie uvedeného žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného bude zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie a zároveň žalobcovi prizná náhradu trov konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril svojim podaním zo dňa 13. augusta 2012 žalovaný, ktorý uviedol, že výroková časť rozhodnutia predmetné náležitosti spĺňa tak, aby skutok nebol zameniteľný s iným. Rozhodnutie vo výroku obsahuje čas spáchania správneho deliktu, spôsob jeho spáchania a porušenie ustanovenia. Na podporu svojho argumentu odkázal na Rozsudok Městského soudu v Praze č. k. 8Ca 297/2007-4. Podľa jeho názoru žalobcom požadované uvedenie vysielacieho okruhu nie je z hľadiska nezameniteľnosti skutku s iným potrebné, nakoľko predmetný program „O 5 minút 12“ bol odvysielaný len v rámci jedného okruhu vysielateľa.

Pokiaľ ide o namietané nesprávne právne posúdenie poukázal na skutočnosť, že moderátor opakovane poukazoval na neprítomnosť opozičného predstaviteľa (dva krát) a moderátor nechal predsedu vlády pozitívne hodnotiť jednotlivé kroky vlády a naopak neoponoval kritike predchádzajúcej vlády výsledkom čoho bolo, že divák dostal jednostranné vyjadrenia k celospoločensky významným témam, čo mu znemožnilo vytvoriť si svoj vlastný názor na vec. Žalovaný program hodnotil ako celok a nie izolovane po určitých vyjadreniach. Z kvantitatívneho hľadiska teda v programe podľa jeho názoru výrazne dominovali pozitívne vyjadrenia hostí programu, ktoré sa týkali vyriešenia jednotlivých problémov. Podľa

názoru žalovaného bol moderátor daného programu v submisívnej polohe k vystupujúcim, miera jeho intervencie bola nízka, vystupoval krátkymi otázkami a podľa jeho názoru program nadobudol charakter pozitívnej prezentácie vlády. Zhodnotenie aktuálnych udalostí politológom bolo neutrálne. Výjadrenia opozície nemožno považovať za dostačujúcu názorovú oponentúru, nakoľko trvali len niekoľko sekúnd, pričom celý program mal 65 minút. Program tak podľa názoru žalovaného možno považovať za jednostranne zameraný, preferujúci názory vládnej koalície. Žalovaný za zásadnú vadu považuje spoločne s prvostupňovým súdom absenciu vyváženej politickej diskusie v otázkach verejného záujmu, ku ktorej sa v programe vyjadrovali iba príslušníci jednej časti politického spektra. Vylúčenie opozície z politickej resp. názorovej diskusie, prezentovanie názorov na otázky celospoločenského záujmu a pozitívne vizuálne pôsobenie predstaviteľov iba jednej časti politického spektra je teda podľa žalovaného takým konaním, ktoré v každom prípade zakladá rozpor s požiadavkou nestrannosti a objektívnosti politicko-publicistických programov. Poukázal na názor ESLP vyslovený v judikatúre č. 40153/98 a 40160/98 bod. č. 64, že občanom musí byť umožnené prijímať rozmanité informácie, aby si spomedzi nich mohli vybrať a utvoriť si pre danú otázku svoj vlastný názor. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 212 ods. 1 OSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Žalovaný rozhodnutím č. RL/27/2010 zo dňa 27. apríla 2010 ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodol, že účastník správneho konania č. 92-PLO/O-1546/2010 Rozhlas a televízia Slovenska porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 10. januára 2010 o cca 11.55 hod odvysielal program O 5 minút 12, v ktorom došlo k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti za čo mu uložil podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu - upozornenie na porušenie zákona.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho a súdneho spisu, s obsahom napadnutého rozhodnutia žalovaného č. RL/27/2010 zo dňa 27. apríla 2010 ako aj s prepisom monitorovaného vysielať a s obsahom zvukového záznamu relácie z 10. januára 2010 pripojeným DVD-R nosičom.

Spornými otázkami zostali právne posúdenie veci, ako aj obsah samotného výroku rozhodnutia žalovaného, v rozsahu dôvodov namietaných žalobcom v odvolaní.

Podľa § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. vysielať je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a politicko-publicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielať alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na

ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. poslaním Rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. Rada je právnická osoba so sídlom v Bratislave. Pri výkone štátnej správy v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie má postavenie orgánu štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení §§ 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. už vyššie spomenuté rozsudky sp. zn. 3Sžo/200/2010 zo dňa 8. októbra 2010, sp. zn. 2Sž/7/2010 zo dňa 18. mája 2011, ako aj rozsudky v iných veciach týkajúce sa iných správnych deliktov, napr. rozsudky sp. zn. 3Sžp/5/2008 zo dňa 23. júla 2009, sp. zn. 2Sžo/106/2007 zo dňa 13. marca 2008, sp. zn. 8Sžo/28/2007 zo dňa 6. marca 2008) vyplýva, že v rozhodnutiach o správnych deliktoch je nevyhnutné vo výroku presne vymedziť skutok, za ktorý je subjekt postihnutý. Vo výroku rozhodnutia musí byť jednoznačne určené, čoho sa páchatel' správneho deliktu dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, aby popísaný skutok nebol zameniteľný s iným.

Z výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, čím konkrétne žalobca porušil povinnosť stanovenú v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z., teda že nezabezpečil objektivnosť a nestrannosť, keď dňa 10. januára 2010 o cca 11:55 hod. odvysielal predmetný program. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3S už vyslovil aj v rozsudku 3Sžo/200/2010 zo dňa 8. októbra 2010 (Slovenský rozhlas vs. Rada pre vysielanie a retransmisiu) záver, že v diskusnej relácii nie je možné dopredu predvídať, akým spôsobom budú jednotlivé pozvané osobnosti reagovať na diskutované témy, z tohto dôvodu je potrebné, aby žalovaný vo výroku rozhodnutia presne opísal skutok, ktorým vysielateľ porušil zákonom stanovenú povinnosť. Na uvedenom závere zotrváva aj senát 8S v tejto veci, keďže z výroku napadnutého rozhodnutia nie je možné ustáliť, čím konkrétne vysielateľ porušil

povinnosť zabezpečiť objektivitu a nestrannosť posudzovaného programu - či vysielateľ nesprávne zvolil výber pozvaných hostí, resp. či pochybil moderátor alebo dramaturgia programu a ak áno v čom konkrétne. Ďalej z výroku rozhodnutia žalovaného nemožno zistiť ani na ktorom vysielacom okruhu bol posudzovaný program žalobcom odvysielaný, čo možno považovať za takú vadu výroku rozhodnutia, pre ktorú je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

V ďalšom najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že v predmetnej politicko- publicistickej relácii „O päť minút 12“ vystúpil prezident SR Z. E., predseda vlády SR N. A. a predseda NR SR R. R., pričom takto boli predstavení moderátorom ako aj titulkami počas vysielania, čím bol zdôraznený status ich funkcie a vystupovali k spoločensky závažným záležitostiam (hodnotenie uplynulého roku, načrtnutie očakávaní vývoja na Slovensku v nastávajúcom roku, dopady hospodárskej krízy na ekonomiku SR a úkony vlády SR na ich zmiernenie, zavedenie elektronického mýta a štrajk autodopravcov a prípad výbušniny v lietadle zo SR do Írska), pri ktorých vysielateľ poskytol prezidentovi SR, predsedovi vlády SR a predsedovi NR SR priestor na vystúpenie. Teda podľa odvolacieho súdu nešlo o vystúpenie čisto politického charakteru, ale o vystúpenie najvyšších ústavných činiteľov, pričom prezidenta republiky nemožno s prihliadnutím na jeho funkciu považovať za zástupcu politickej strany.

Najvyšší súd poznamenáva, že v svojej rozhodovacej činnosti poukázal na právo na slobodu prejavu obsiahnuté v článku 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré v sebe zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Taktiež podľa čl. 26 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať a prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu, pričom slobodu prejavu možno obmedziť zákonom (čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky).

Úloha moderátora je v predmetnom programe nepochybne dôležitá pri usmerňovaní samotného priebehu diskusie a v prípade potreby je jeho úlohou upozorniť diskutujúcich na neprítomnosť diskusiou dotknutej osoby a jej nemožnosť brániť sa. Rovnako by mal konfrontovať jednotlivé tvrdenia hostí vyznievajúce kriticky s názormi a argumentmi strany druhej. Z obsahu stavu veci tak, ako vyplýva zo zvukového záznamu programu je podľa názoru senátu odvolacieho súdu zrejmé, že moderátor v posudzovanom programe uvedené pravidlá rešpektoval a zvoleným spôsobom usmerňovania relácie nepochybil a zabezpečil dostačujúcim spôsobom jej politickú vyváženosť.

Pojmy objektivnosť a nestrannosť nie sú v zákone definované a nemajú ani žiadnu inú všeobecne akceptovanú definíciu. Tieto pojmy nie je možné explicitne definovať pre otvorený okruh prípadov, keďže jednotlivé informácie a vyjadrenia je nutné vnímať v kontexte ich použitia, a to aj s prihliadnutím na osoby, ktoré dostanú v konkrétnom príspevku priestor na vyjadrenie. Niektoré vyjadrenia môžu mať samé osebe neutrálny charakter, pričom tie isté vyjadrenia použité v inom kontexte, vyslovené inými osobami môžu mať za následok, že ich použitie môže spôsobiť jeho neobjektívnosť a jednostrannosť.

Na základe uvedených skutočností a citovaných ustanovení zákona Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 258/2010-45 zo dňa 2. mája 2012 a rozhodnutie žalovaného č. RL/27/2010 zo dňa 27. apríla 2010 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ OSP z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci ako aj nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Správne orgány sú viazané právnym názorom súdu (§ 250j ods. 7 OSP).

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní priznal na náhradu trovy konania pozostávajúce zo zaplatených súdnych poplatkov. Trovy právneho zastúpenia hoci žalobcovi vznikol na ich priznanie nárok nepriznal, nakoľko tento rovy právneho zastúpenia v zákonnej lehote 3 dní od vyhlásenia rozhodnutia nevyčísľil.

Žalobcovi boli priznané na náhradu trovy konania vo výške 132 €, konkrétne 66 € za zaplatený súdny poplatok za žalobu a 66 € za zaplatený súdny poplatok za podané odvolanie. Celkom boli priznané žalobcovi na náhradu trovy konania vo výške 132 € (66,- € + 66,- €), ktoré je žalovaný povinný zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.